

Η ταπεινότητα γιάτρεψε το γατάκι...

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)



Περί ταπεινότητας ο Άγιος Παΐσιος είχε αναφέρει σε πνευματικό του παιδί το παρακάτω περιστατικό:

“Μόλις είχα μπει στο κελί μου και ένα μικρό γατάκι που κάπου-κάπου ερχόταν να το ταΐζω, είχε κουλουριαστεί και έσκουζε σπαρακτικά με τρόπο που να δείχνει ότι πονάει στην κοιλιά, ότι υποφέρει. Τότε άρχισα τις προσευχές και τις παρακλήσεις για να του περάσει, να συνέλθει. Όμως, αυτό χειροτέρευε. Στενοχωριόμουν, δεν ήξερα τι να κάνω... Έτσι, μια στιγμή, στενοχωρημένος όπως ήμουν, μονολογώ λέγοντας στον εαυτό μου “αχ βρε Παΐσιε, τόσα χρόνια καλόγερος και δεν μπορείς να γιатρέψεις (με τις προσευχές σου) ένα γατάκι”. Αυτό και μόνο έφτανε... Το γατάκι ξαφνικά σηκώθηκε στα πόδια του και άρχισε να τρέχει σα σβούρα γύρω μου. Άρχισε να πηδάει για να με φτάσει, να με ευχαριστήσει... Η μιας στιγμής αυτοκριτική που έκανα, έτσι αυθόρμητα, ήταν ικανή να γιатρέψει το γατάκι. Ένεκα της ταπεινότητας”.